

ΤΟ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ

Π. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Δημοσιεύοντες κατωτέρω ἴδιον ἀρθρίδιον πιστῶς εἰκονίζον τὴν κατὰ τὴν 10ην Ἰουλίου 1894 πνευματικῶς ἐκδηλωθεῖσαν **εἰκοσιπενταετηρίδα** τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Ἑλληνικοῦ Λυκείου, ὅπερ τοσοῦτον δεξιῶς καὶ ἐξόχως διευθύνει ὁ σεβαστὸς καὶ ἄριστος ἡμῶν φίλος κ. Π. Οικονόμου, καὶ δι' αὐτοῦ ἐκπληροῦντες ὑποχρέωσιν, ἧς τὴν ἐκτέλεσιν ὁ καιρὸς ἐκώλυσε ἡμῖν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, παρέχομεν καὶ εἰς τὸ **Ἐθνικὸν Ἡμερολόγιον** σελίδας δημοσίου ἐπαίνου, δικαίως ὀφειλομένου εἰς ἓν ἄριστον καθίδρυμα, ὅπερ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὀλόκληρον ἐμόρφωσε νεολαίαν ἐπαξίαν τοῦ προορισμοῦ αὐτῆς καὶ τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς.

Εἰς τὰς στήλας αὐτῆς ἡ «**Ποικίλη Στοά**» ὄφειλε νὰ διασώσῃ τὴν ἀνάμνησιν πανδήμου ἐορτῆς, ἧτις συνώψισε ἀληθῆ πρόσδοκον ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων ἀνατροφῆς, καὶ παρέσχε μαρτύρια καρποφόρου ἐργασίας, ἰσοδωσάσης εἰς τὴν κοινωνίαν, ὀλόκληρον γενεάν πολιτῶν διακεκριμένων εἰς ὅλα τοῦ βίου τὰ στάδια. Ἐντεῦθεν ὁ ἔπικνος αὐτῆς, δὲν ἀποβλέπει ἐν σύνηθες πνευματικὸν κέντρον, ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἐπαγγέλλονται τὴν τυπικὴν γραμματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς καθ' ἡμᾶς νεολαίας, ἀλλὰ σχολεῖον, ὅπερ ἵδρυσεν ἀκατάσχετος ἔρος πρὸς τὴν καθόλου πνευματικὴν τελείωσιν αὐτῆς, ἐμπνέων καὶ ζωογονῶν ἀκόμη καὶ σήμερον τὴν Διεύθυνσίν του, τὴν διδασκαλίαν του καὶ πάντα τὰ διαθήματα αὐτοῦ, καταλαθὸν δὲ δικαιωματικῶς διαπρεπῆ θέσιν μεταξύ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐκπαιδευτηρίων, διὰ τῆς ἀναζητήσεως καὶ τῆς ἐν ἑλληνικῷ μέτρῳ ἐφαρμογῆς παντὸς καλοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ νεώτερος ἀληθῆς πολιτισμὸς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποβῶσιν ὠφέλιμοι τῇ ἑλληνικῇ πατρίδι.

Ἐν τῷ πολυμύχῳ πνευματικῷ ἀγῶνι τούτῳ, ὁ κ. Π. Οικονόμου ἀνεφάνη διαπρεπῆς ἐργάτης, κατέχων ἅπαντα τὰ χαρίσματα τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος, ἅτινα διακρίνουσι τὴν Διεύθυνσίν του, διευθύνει ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσα ἔτη ἐπιτελεῖ μετὰ τιμῆς καὶ συνειδήσεως.

Ἄπαντα τὰ ἐπαγγέλματα, ὡς κατήνησαν σήμερον, ἐνέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὰ σπέρματα τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τῆς ἀηδίας, ἀλλ' ἀναντιρρήτως τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἶναι ὑπὲρ πάντα τὰ λοιπὰ τὸ μᾶλλον ἄχαρι, καὶ διὰ τοῦτο μίαν ὀλόκληρον διαπρεπέστατον εἰκοσιπενταετίαν διδασκαλίας, ὅποια εἶναι ἡ τοῦ κ. Π. Οικονόμου, δὲν ἔπρεπε νὰ παρέλθῃ ἀδιάφορος ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου

Καὶ ἤδη ὁ κ. Οικονόμου, ἀνὴρ παιδείας καὶ ρέκτης σκαπανεὺς τῶν γραμμάτων, συνεχίζει τὸ λαμπρὸν ἔργον αὐτοῦ, ἄνευ ἀκαίρων ἐπιδείξεων συντελεῶν εἰς τὴν εὐδοκίμησιν τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἐξαίρετου Λυκείου του, εἰς

τὴν παραδειγματικὴν λειτουργίαν τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται ἅπασαι αἱ ἠθικαὶ καὶ μορφωτικαὶ τῶν σχολείων ἀρεταί, εἰς ὃ δὲ δύναται τις νὰ ἐμπιστευθῆ ὡς εἰς ἱερὸν καθίδρυμα τὰ ἴδια του καθήκοντα, ἅτινα ὀφείλει πρὸς τὰ τέκνα του.

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ "ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΥ,"

Π. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Εἰς τὸν ἱερὸν βωμὸν τῆς ἀληθείας θύοντες μετ' εὐλαθείας καθαρὸν θυμιάμα ἀναλόγων ἐπαίνων, καὶ πάντοτε διὰ μνήμης ἔχοντες τὸ τοῦ Θηβαίου μελοποιοῦ

«ἀψευδεὶ δὲ πρὸς ἄκμονα χάλκευε γλῶσσαν»

(Πίνδ. Πύθ.)

προαγόμεθα νὰ ἀναγράψωμεν διὰ βραχέων τὰ τῆς ἐορτῆς τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ Λυκείου, τελεσθείσης τὴν 10ην Ἰουλίου 1894. Συμφῶνως πρὸς τὸ ἐκδοθὲν πρόγραμμα τῆς ἐπταμελοῦς ἐπιτροπείας ἐπὶ τούτῳ καταρτισθείσης ἐν ἰδιαιτέρᾳ συνεδρίᾳ τῶν ἐν Κερκύρᾳ ὑπαρχόντων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων καὶ ἀρχαίων ἐγκρίτων μαθητῶν τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου», ἐπικνηγυρίσθη αὕτη χαρμολύπη. Ἡ εὐρεὶα αὐτῆ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου ἐπιτηδείως στεγασθεῖσα καὶ διὰ σημαίων καὶ δάφνης καὶ μυρσίνης διακοσμηθεῖσα, ἐν ἧ συνελθόντες παρεκάθισαν οἱ κλημένοι, ἀρχαί, δικασταί, δικηγόροι, ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καθηγηταί, διδάσκαλοι, ἀρχαῖοι μαθηταί, γονεῖς καὶ ἐκλεκτὸν πλῆθος ἄλλο κυριῶν καὶ κυρίων, ἐφαίνετο οἰονεὶ ὠραῖον μωσαϊκόν, λόγῳ ἀριθμοῦ, ἡλικίας, φύλου καὶ ποιοῦ κοινωνικῆς τάξεως τῶν παρσταντων, ἀποτελοῦν ἀρμονίαν τερψίθυμον. Ἡ ἐορτὴ κατήρξατο διὰ δοξολογίας ψαλείσης ὑπὸ σεβασμίων μελῶν τοῦ ἱεροῦ κλήρου, προϊσταμένου τοῦ μουσοτραφοῦς ἀειμνήστου ἀρχιεπισκόπου Κερκύρας Εὐσταθίου, μεθ' ἧν ἐν χορῶ τῶν μαθητῶν ἐψάλη πρὸς κλειδοκύμβαλον ὁ βασιλικὸς πολυχρονισμὸς. Ἐπειτα παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα σεμνοπρεπῆς ὁ τῆς ἐπιτροπείας πρόεδρος κ. Γ. Α. Ζαχιστάνος, προσεφώνησε τῷ Διευθυντῇ, οὗτινος ἐξέθηκε καλλιεπῶς τὴν δρᾶσιν ὡς ἀποστόλου τῶν ἑλληνικῶν γραμμῶν καὶ φρονημάτων ἐν Ἠπείρῳ, Θεσσαλίᾳ, Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Σάμῳ καὶ τελευταῖον ἐν Κερκύρᾳ ἀπὸ 25ετίας ὡς καθηγητοῦ τοῦ πρὸ διετίας διαλυθέντος Διδασκαλείου τοῦ Ἀρσακείου καὶ ὡς Διευθυντοῦ τοῦ ἰδιοσυντηρητοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, ἐνθα ἑκατοντάδες μαθητῶν ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων καὶ τῶν τοῦ Αἰγαίου, ἐκ Πελοποννήσου καὶ Στερ. Ἑλλάδος, ἐξ Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας, ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ τῶν ἐν τῇ Ἐσπερίᾳ ἑλληνικῶν παροικιῶν, ἔλαβον τὰ πρῶτα σπέρματα ὑγιαίνουσας καὶ ἑλληνοπρεποῦς μορφώσεως καὶ βίου.

Ἡ ἀξιόλογος προσφώνησις τοῦ κ. Ζαχιστάνου ἐπεκροτήθη διὰ ζωηρῶν καὶ παρατεταμένων χειροκροτημάτων.

Μετὰ ταύτην ὁ κ. πρόεδρος ἀνέγνω τινὰ τῶν πολλῶν μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης ἐπιδοθέντων συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολῶν ἀρχαίων μαθητῶν, καθηγητῶν καὶ φίλων τοῦ κ. Οἰκονόμου, εὐχομένων αὐτῷ γὰρ πανηγυρίῃ καὶ τὴν πεντηκονταετηρίδα. Γλυκίθυμον συγκίνησιν καὶ ἀνεξάλειπτον ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν εἰς τὰς ἀγαθὰς καρδίας τῶν μετασχόντων τῆς χαρμῶν ταύτης ἑορτῆς καὶ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐφείλκυσαν τὸ μακρὸν τηλεγράφημα τοῦ νῦν μὲν πρεσβευτοῦ τῆς Α. Μ. ἐν Κων)πόλει κ. Ν. Μαυροκορδάτου, ἐπὶ δὲ τῶν τῆς ἰδρύσεως ἐγκαινίων τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου νομάρχου Κερκύρας, ἡ πατριωτικωτάτη ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μιχαὴλ Λάμπρου, βουλευτοῦ τότε Ἄρτης, τὰ τηλεγραφήματα τοῦ κ. Χ. Παλαμᾶ ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, τοῦ κ. Ι. Κορφιοτάκη γυμνασιάρχου, τοῦ κ. Α. Γαλιάτσα εἰσαγγελέως, τοῦ κ. Ι. Χαραλάμπη τμηματάρχου, τοῦ κ. Ι. Καγκάδη προέδρου Πρωτοδικῶν, τῆς εὐπαιδέυτου κ. Εἰρήνης Πρινάρη, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ζ. Ρώση καὶ πλείστων ἄλλων ἐγκρίτων ἀνδρῶν, καὶ ὡς περικαλλῆς κορυφὴ ἡ συμπαθεστάτη ἐπιστολὴ τοῦ μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Γρηγορίου, ὅστις μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναμνησθεῖται τὴν ἐν Σέρραις τῆς Μακεδονίας μαθητείαν του παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς κ. Οἰκονόμου, ἀπτόν δὲ ταύτης ἐνθύμιον συγχρόνως ἀπέστειλεν αὐτοῖς ἐγκύλιον διαγλύφων δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν εἰκόνων μετὰ θαυμαστῆς λεπτότητος εἰργασμένων.

Εὐθὺς ἔπειτα οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου εὐσταλεῖς καὶ φαιδρῆ ἐξετέλεσαν τὰ ἐν τῷ προγράμματι εἰς δύο μέρη διηρημένῳ, ἀπαγγελίας, ἄσματα, διαλόγους, χοροὺς, ἐναλλάξ ἐρχόμενα, ἅτινα ζωηρῶς ἐπευφημήθησαν ἅπαντα, ὡς ἐλεγκτὰ, ὑψηλὰς ἐννοίας ἐνέχοντα, συγκίνησιν ἐμπροσθέντα καὶ νοῦν τε καὶ καρδίαν ἀνυψῶντα.

Τελειωθέντος τοῦ πρώτου μέρους τοῦ προγράμματος, παρῆλθεν ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ σεβαστὸς Διευθυντὴς κ. Οἰκονόμος. Τὸ εὖσωμον αὐτοῦ, τὸ σεμνὸν παράστημα καὶ ἡ συμπαθὴς ὄψις εἴλκυον ἀμέσως ἀπάντων ἀτενῆ τὰ βλέμματα καὶ σιγηλὸν συνεκράτησαν τὸ εὐμενὲς ἀκροατήριον. Διὰ σθεναρᾶς καὶ εὐήχου φωνῆς ἤρξατο ἀπαγγέλλων τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, ἐν ᾧ διὰ γενικῶν γραμμῶν ἐξέθηκε τὴν ἱστορίαν τοῦ εἰκοσιπενταετοῦς βίου τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου ἀπὸ τοῦ 1869 ἔτους τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι τοῦ ἐνεστώτος σχολικοῦ ἔτους 1894. Τὸ προσιμίον τοῦ λόγου ἀριστοτέλχημα, ὁ ἐπίλογος συγκινητικώτατος καὶ ὅλος ὁ λόγος καλλιπέστατος καὶ ἁρμονικώτατος.

Ἡ ὑπὸ τῆς χορείας τῶν μαθητῶν μολπὴ τοῦ βασιλικοῦ ὕμνου ἐσήμανε τὴν λήξιν τῆς πανηγυρέως, πάντες δὲ ἀπῆρχοντο ἀποκομίζοντες ἀρίστας ἐντυπώσεις, καὶ θερμῶς εὐχόμενοι εἰς τὸν κ. Οἰκονόμου δευτέρην εὐτυχῆ εἰκοσιπενταετηρίδα.

Τὸ καθ' ἡμᾶς καὶ μεθ' ἡμῶν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ποθοῦντες ἑλληνικὴν τῶν υἱῶν των μόρφωσιν ἄς εὐχόμεθα γὰρ ζήσῃ ἀκμαῖον τὸ «Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Π. Οἰκονόμου, ἐρειδόμενον εἰς τὴν ἀληθῆ ἐκτίμησιν τῆς ἀμερολήπτου καὶ Ἑλληνόφρονος κοινωνίας.

N....